

یادنامه ای به مناسبت اولین سالگرد درگذشت محقق ارزنده

زنده یاد نصرت الله ضیایی

به قلم فرح مجلسی ضیایی

از شمار دو چشم یک تن کم / وز شمار خرد هزاران بیش
با درود و به نام ایزد پاک که بود و نبود با اراده اوست.

دکتر نصرت الله ضیایی در روز پنجم تیرماه ۱۳۹۶ مصادف با بیست و ششم ماه جون ۲۰۱۷ زندگی پربار و پر ثمر خویش را وداع گفت، در حالی که وجودش و روحش سرشار از عشق به وطن، خانواده و دوستان و یاران وفادارش بود و همه را در سوک ابدی خویش فرو برد. امسال اولین سالروز وفاتش را در جلسه گردهم آبی هفتگی که به قول خودش «جلسه اصحاب سه شنبه» می نامید با جمعی از آن ها برگزار کردیم که با سخنرانی هر یک از دوستان درباره ایشان یادش را گرامی داشتیم.

دکتر ضیایی با وجود کسب مدارج ترقی در کارهای تدریس و اداری و چه در مسائل علمی، پیوسته خود را خدمتگزار بشریت می‌نامید و با وجود پیشرفت‌های علمی و مسئولیت‌های بزرگ اداری که بر عهده‌اش بود، بزرگترین افتخارش، شغل معلمی بود که به راستی چه در خانواده و چه در اجتماع تا پایان عمر همچنان مشوق اخلاق و علم آموزی، درستی و راستی بود و معتقد بود که گذشت و ایثار است که انسان را به تکامل می‌رساند. ایشان جزو اولین آموزگاران مدرسه محمدیه تکاب (زادگاهش) بود. او سال‌ها در آنجا به تدریس مشغول بود و پس از انتقالش به تهران در بسیاری از مدارس از جمله دارالفنون، خوارزمی، خزائلی، فرگام و موسسه فرهنگی کودکان استثنایی در مجتمع فرهنگی راه و ترابی در تهران و همدان به کار تعلیم و تربیت مشغول بود. ایشان پس از بازنشستگی راهی ترکیه شد و ضمن تدریس تاریخ و ادبیات ایران در دانشگاه قاضی، در ریزنی فرهنگی ایران نیز به اشاعه فرهنگ و ادب و تاریخ ایران زمین و ترجمه مقالات و کتاب‌های متعدد از جمله حاجی بکتاش، نوشته ایرن میکوف (از افسانه تا حقیقت) ردپای فرهنگ ایران در آسیای صغیر و بالکان و منجم باشی (صحایف الاخبار و وقایع الآثار) زمان زیادی را صرف نمود و آثار متعددی از خویش به جای گذاشت.

کتاب خاطرات ایشان که بیش از دوازده سال در نگارش آن تلاش نموده بود، در چهار جلد است. جلد اول آن در ایران با کوشش بسیار چاپ و در کتابخانه‌های تکاب، شاهین دژ، زنجان، تبریز و تهران و آمریکا در معرض استفاده قرار گرفت. امید است که به تدریج به چاپ‌های بعدی کتاب خاطرات و نوشته‌ها و مقالات متعدد ایشان همت بگماریم تا همگان از فیض خواندن و آموختن آنها بهره‌مند شوند. روحشان شاد و یادشان برای ما و دوستانشان گرامی باد.

با تقدیم احترام، ف- م